

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 61/15

Люксембург, 4 юни 2015 г.

Решение по дело C-579/13
Р и S/Commissie Sociale Zekerheid Breda,
College van Burgemeester en Wethouders
van de gemeente Amstelveen

**Държавите членки могат да задължат дългосрочно пребиваващите граждани
на трети страни да положат успешно изпит за гражданска интеграция**

*Условията за прилагане на това задължение обаче не трябва да застрашават
постигането на целите на Директивата за дългосрочното пребиваване*

Директива на Съюза¹ предвижда, че държавите членки предоставят статут на дългосрочно пребиваващ на граждани на трети страни, които са пребивавали легално и без прекъсване на територията в рамките на пет години преди подаване на молбата.

Р и S са граждани на трети страни, които съответно от 14 ноември 2008 г. и от 8 юни 2007 г. притежават разрешения за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в Нидерландия, предоставени въз основа на Директивата. Съгласно нидерландското право те имат задължението да положат успешно изпит за гражданска интеграция в определен срок, за да докажат, че владеят писмено и говоримо нидерландски език и имат достатъчно знания за нидерландското общество, като при неизпълнение на това задължение се налага глоба. Ако изпитът не се положи успешно в този срок, се определя нов срок и всеки път се увеличава размерът на глобата.

Р и S обжалват решенията, с които са задължени да положат успешно този изпит. Centrale Raad van Beroep (Върховен административен съд, Нидерландия), сезиран със спора като втора инстанция, изразява съмнения относно съвместимостта на задължението за гражданска интеграция с Директивата. Той отправя до Съда запитване дали след получаването на статут на дългосрочно пребиваващ, държавите членки са свободни да поставят условия за интеграция под формата на изпит за гражданска интеграция и да санкционират неизпълнението на това задължение с глоба.

В произнесеното днес решение Съдът постановява, че Директивата допуска налагането на задължение за успешно полагане на изпит за гражданска интеграция, при условие обаче, че редът за прилагането на такова задължение не може да застраши постигането на целите на Директивата.

На първо място, Съдът приема, че успешното полагане на разглеждания изпит не е условие нито за получаването, нито за запазването на статут на дългосрочно пребиваващ, но води единствено до налагане на глоба². Освен това Съдът посочва значението, което законодателят на Съюза придава на мерките за интеграция. В това отношение Съдът приема, че Директивата нито налага, нито забранява на държавите членки да изискват от гражданите на трети страни да изпълнят задължения за интеграция след получаването на статут на дългосрочно пребиваващ.

¹ Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 година относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни (ОВ L 16, 2004 г., стр. 44; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 225).

² Поставените от запитващата юрисдикция въпроси се отнасят само до гражданите на трети страни, които към датата на влизане в сила на разглеждания закон, а именно 1 януари 2007 г., пребивават законно в Нидерландия и които са поискали статут на дългосрочно пребиваващ в периода от 1 януари 2007 г. до 1 януари 2010 г.

Що се отнася до принципа на равно третиране, Съдът постановява, че във връзка с необходимостта от мерките за интеграция, като придобиването както на езикови познания, така и на знания за обществото на страната, положението на гражданите на трети страни не е сравнимо с това на гражданите на съответната държава. Следователно обстоятелството, че разглежданото задължение за гражданска интеграция не се налага на гражданите на съответната държава, не нарушава правото на дългосрочно пребиваващите граждани на трети страни на равно третиране с гражданите на държавата.

Освен това е безспорно, че придобиването както на езикови познания, така и на знания за обществото на приемащата държава членка насърчава взаимодействието и развитието на социалните отношения между гражданите на съответната държава и гражданите на трети страни и улеснява достъпа на последните до трудовия пазар и професионалната квалификация.

Редът за изпълнение на задължението за гражданска интеграция обаче не трябва да застрашава постигането на целите на Директивата. В това отношение Съдът счита, че трябва да се вземе предвид по-специално равнището на познанията, което се изисква, за да се положи успешно изпитът, достъпът до курсове и материали, необходими за подготовката на изпита, размерът на таксите, като таксата за записване на изпита, или особените конкретни обстоятелства, като възраст, неграмотност или степен на образование.

На последно място, що се отнася до глобата, Съдът отбелязва, че нейният максимален размер достига сравнително високо равнище, а именно 1 000 EUR, и че тази глоба може да се налага всеки път, когато определените срокове за полагане на изпит за гражданска интеграция изтичат, без да се положи успешно този изпит, и то без никакво ограничение, докато съответният гражданин на трета страна положи успешно изпита.

Освен това таксите за записване за изпита за гражданска интеграция и разходите за подготовката за него се поемат от съответните граждани на трети страни. Що се отнася по-специално до таксите за записване, Съдът посочва, че според нидерландското правителство размерът на тези такси възлиза на 230 EUR и съответните граждани на трети страни трябва да поемат тези такси всеки път, когато в определения срок се явяват на изпита за гражданска интеграция. При тези обстоятелства, които националният съд следва да провери, плащането на глоба в допълнение на плащането на таксите за изпитите може да застраши постигането на целите на Директивата и да я лиши от полезното ѝ действие.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708